

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **D. P.**, bývajúcej v B., proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava**, Župné nám. č. 5 – 6, o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 14 C 640/2004, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2005 sp.zn. 3 Co 283/2005 a zo 17. septembra 2008 sp.zn. 2 Co 229/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. septembra 2008 sp.zn. 2 Co 229/2008 **o d m i e t a**.

Dovolacie konanie o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2005 sp.zn. 3 Co 283/2005 **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa žalobou z 2. septembra 2004 domáhala náhrady škody vo výške 20 000 000,-- Sk za 30 ročnú platnosť kompetentných orgánov štátu v odbore zdravotníctva vo veci porušovania jej základných ľudských práv a slobôd a právnej ochrany jej osobných a identifikačných údajov.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 20. mája 2005 č.k. 14 C 640/2004-50 neustanovil žalobkyni pre konanie právneho zástupcu z radov advokátov majúc za to, že zo žaloby nie je možné zistiť, ako bola určená náhrada škody. Keďže nemal preukázanú dôvodnosť a výšku vo vzťahu k porušenému právu, nevyhovel jej návrhu na ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. októbra 2005 sp.zn. 3 Co 283/2005 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.). Poukázal na to, že z obsahu žaloby a ďalších podaní žalobkyne nie je možné preskúmať, či ide o úspešné uplatňovanie práva ako aj, či je potrebné ustanoviť právneho zástupcu na ochranu záujmov žalobkyne.

Uvedené uznesenie napadla dovolaním žalobkyňa, ktorá uznesenie súdu prvého stupňa ako aj odvolacieho súdu navrhla zrušiť, keďže ich nepovažovala za vecne správne.

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 16. augusta 2006 č.k. 14 C 640/2004-143 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 12 dní odstránila vady dovolania, okrem iného tak, že predloží plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní s poučením o možnosti odmietnutia dovolania. Následne bola poučená o možnosti požiadať súd podľa § 30 O.s.p. o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

O žiadosti žalobkyne z 24. apríla 2007 súd prvého stupňa uznesením zo 4. augusta 2008 č.k. 14 C 640/2004-164 rozhodol tak, že žalobkyňi zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie neustanovil, keď neboli podľa jeho názoru splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov a teda aj pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov (§§ 30, 138 O.s.p.).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. septembra 2008 sp.zn. 2 Co 229/2008 odvolanie žalobkyne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm.d/ O.s.p., keďže nemalo náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. a § 42 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, keď ho považovala za neopodstatnené, právne irelevantné, nekompetentné a nekvalifikované. Podľa jej názoru objektívne neexistuje možnosť odmietnuť jej právo na náhradu škody na právneho zástupcu z radov advokátov a oslobodenie od súdnych poplatkov. Uviedla, že napadnuté uznesenie má „chyby“ uvedené v § 237 písm.a/, d/, e/ a f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či je dovolanie prípustné proti uzneseniu, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

Dovolaiteľka síce nie je v konaní zastúpená advokátom ani sama nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), povaha rozhodnutia proti ktorému dovolanie smeruje však vylučuje, aby v posudzovanej veci bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. Za situácie, kedy predmetom dovolacieho konania je rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovení zástupcu z radov advokátov (§ 30 O.s.p.), by trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastník podaním žiadosti sledoval a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver, že účastník právo na ustanovenie zástupcu nemá, iba skúmaný.

Dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Podmienky prípustnosti dovolania proti takémuto rozhodnutiu upravuje ustanovenie § 239 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p. platí, že dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, tiež, ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/ O.s.p.] na zaujatie stanoviska. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie, proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Žalobkyňa napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté jej odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jej dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Uvedené uznesenie by bolo možné napadnúť dovolaním, len ak by trpelo niektorou z väd taxatívne uvedených v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p.

Dovolací súd preto preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Dovolaiteľka síce uvádzala, že

rozhodnutia oboch súdov majú „chyby“ uvedené v § 237 písm.a/, d/, e/ a f/ O.s.p., avšak bez bližšieho zdôvodnenia. V skutočnosti z obsahu dovolania je zrejmé, že namietala nesprávne posúdenie vecí súdmi v otázke splnenia podmienky pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Správnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

Keďže prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., dovolací súd jej dovolanie odmietol (§ 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

V nadväznosti na tento výrok skúmal dovolací súd, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2005 sp.zn. 3 Co 283/2005. Zistil, že nie je splnená podmienka povinného zastúpenia kvalifikovaným zástupcom.

Podľa § 241 ods. 1 vety druhej O.s.p. dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Dovolateľka v dovolacom konaní nepreukázala, že má právnické vzdelanie a pri podaní dovolania nebola zastúpená advokátom. Jej žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov nebolo vyhovené. Do rozhodnutia vo veci dovolacím súdom plnomocenstvo advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní nepredložila a tak nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránila.

Dovolací súd preto dovolacie konanie proti vyššie označenému uzneseniu zastavil podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová